

[Lynnerup Nielsen.]

trufne beslutninger. Forskrifterne om forsyning med redningsmateriel opfatter jeg således som et skridt i retning af øget sikkerhed. Jeg tænker på paragraffen, der omtaler forandringer på redningsbåde, idet der tales om motoranlæg og om, at redningsbådene kan være af et eller andet metal, hvilket utvivlsomt vil øge sikkerheden for menneskeliv, hvis en katastrofe skulle finde sted.

Lovforslaget tilsigter også ændringer med hensyn til tilsynet. Der kan måske være tale om én forenkling i forhold til tidligere, idet personalet nu overføres til et særskilt direktorat under handelsministeriet. Skal loven få den sikkerhedsmæssige betydning og den udvidede betydning, som er mulig indenfor lovforslagets rammer, har jeg intet imod forenkling, det er jeg tværtimod tilhænger af, men det er tilsynets effektivitet, der bliver afgørende for, om antallet af fremtidige katastrofer med fare for tab af menneskeliv kan formindskes.

Efter katastrofen med rutebåden „Kjøbenhavn“ og efter pressens omtale af redningsmateriellet, i særdeleshed redningsbælterne, er der i befolkningen en udbredt opfattelse af, at redningsmateriellet, for at sige det mildt, kunne have været i bedre orden, og vi ønsker naturligvis alle, at dette i fremtiden er underkastet et mere effektivt tilsyn.

Lovforslaget indeholder efter min opfattelse en række fremskridtsvenlige bestemmelser, men i lighed med, hvad det ærede medlem hr. Qvist Hansen her fremførte, beklager jeg, at mandskabsorganisationerne ikke er repræsenteret i skibstilsynet. — det fremgår i hvert fald ikke af bemærkningerne til lovforslaget, ej heller af den højtæredede ministers forelæggelsestale.

Lovforslaget betyder som helhed et skridt i positiv retning på det sikkerhedsmæssige område, og jeg kan tilsige mit partis støtte til lovforslagets videre fremme.

Forslag til lov om forholdsregler til skibsfartens betryggelse er også affødt af konventionens bestemmelser og affattet i overensstemmelse hermed. Det omhandler bl. a., hvilke pligter der påhviler en skibsfører overfor nødstedte skibe. Også til dette lovforslags gennemførelse kan jeg tilsige mit partis medvirken.

Forslag til lov om ændring af lov af 13. marts 1867 angående skibes måling betyder gennemførelsen af en målingsafgift, hvis størrelse dog ikke er endeligt fastsat og måske heller ikke kan fastsættes, men er henvist til administrativ afgørelse. Også dette lovforslag kan vi tilslutte os. Det prin-

cip, der er nedlagt i lovforslaget, forekommer mig fuldt og helt at være rigtigt; det er naturligt, at de udgifter, der kan være forbundet med tilsyn med skibe og skibes målinger, bæres af rederierne med den her foreslåede afgift.

Forslag til lov om afgifter for registreringer vedrørende skibe følger i sit princip reglerne om erlæggelse af tinglysningsafgift for fast ejendom. Dette kan ikke være urimeligt, idet skibsregistreringerne tjener samme formål som tinglysning vedrørende fast ejendom. Det er måske et spørgsmål, om det er rigtigt, at der for nybygninger af skibe og skibe, der indføres fra udlandet, kun skal svares halvdelen af den afgift, der svares med hensyn til fast ejendom. Jeg forstår, at der skal nedsættes et udvalg, og jeg synes, der kan være grund til her at tage dette forhold under overvejelse. Vort parti er imidlertid tilhænger af de principper, der er nedfældet også i dette lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Jeg takker for den meget villige behandling, de fire lovforslag er blevet gjort til genstand for. Da lovforslagene skal i udvalg, er der ikke særlig anledning for mig til at komme ind på enkeltheder, der vil egne sig bedst for en drøftelse der, men der er stillet enkelte spørgsmål direkte til mig, som jeg vil forsøge at besvare.

Det ærede medlem hr. Qvist Hansen og det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen var inde på spørgsmålet om mandskabsorganisationernes repræsentation i skibstilsynet. Det er mig bekendt, at dette spørgsmål tidligere har været rejst, men endnu ikke har fundet nogen afklaring; det er mig også bekendt, at mandskabets adgang til at føre tilsyn med et skib er omhandlet i sømandslovens § 59, der giver mandskabet adgang til at begære syn på skibet, når der skønnes at være noget i vejen med det. Også dette spørgsmål kan man imidlertid få lejlighed til at drøfte i udvalget.

Det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Qvist Hansen rejste om redningsflåder, er et spørgsmål, der, tør jeg sige, har været drøftet ikke alene her i tinget, men også i pressen, når der er sket ulykker ved skibsforslis. Jeg behøver ikke at komme ind på de fordele, der kan være ved redningsflåder, og heller ikke på de ulemper, der kan være ved dem — jeg tænker på ulemperne ved, at redningsflåderne ombord kan være arbejdsomt besværlige. Også dette synes jeg man må foretage en drøftelse af i udvalget.

Det ærede medlem hr. Qvist Hansen rejste